

Gav avboð til danska landsliðið

Tað er neyvan nakar færoyskur flogbóltsspælari, sum hevur rokkið somu hæddir sum Klæmint Isaksen úr Klaksvík. Í 1991 vórðu boð send eftir honum at venja saman við danska bruttolandsliðshópinum, men Klæmint noyddist at geva avboð vegna lestur

EMIL L. JACOBSEN
ALVUR HARALDSEN

Tað munnu ikki vera nógvir færoyskir flogbóltsspælari, sum eru komnir so langt sum 32 ára gamli Klæmint Isaksen. Klaksvíkingurin, sum í dag er venjari hjá Fleyr, hevur spælt flogbólt í út við 20 ár, og hesi árin hevur hann m.a. upplivað at spælt á hægsta stigi í Danmark og enná fingið boð til danska landsliðið!

Sagan byrjar í 1979, eitt ár eftir, at klaksvíkingar stovnaðu flogbóltssfelagið hjá sær, Mjøltnir.

– Mjøltnir varð stovnað í 1978. Millum stigtakararnar var elsti beiggi mín Jákup, og soleiðis kom eg eisini við árið eftir, greiðir Klæmint frá.

Tá var hann 13 ára gamal, og síðani hevur hann spælt flogbólt uttan íhald.

– Eg spældi eisini fótibólt sum drongur, men tá eg kom til unglingar, fór eg at satsa meir og meir upp á flogbóltin og minni upp á fótibóltin. Eg sá longu tá, at um eg skuldi vera seriøs, máttu eg velja aðra ítróttargreinina frá.

Tey flestu høvdu helst valt fótibóltin, sum eisini tá var størsta ítróttargrein innan bóltspæl, men tað gjørdi Klæmint ikki.

– Hví valdi tú so flogbóltin fram um fótibóltin?

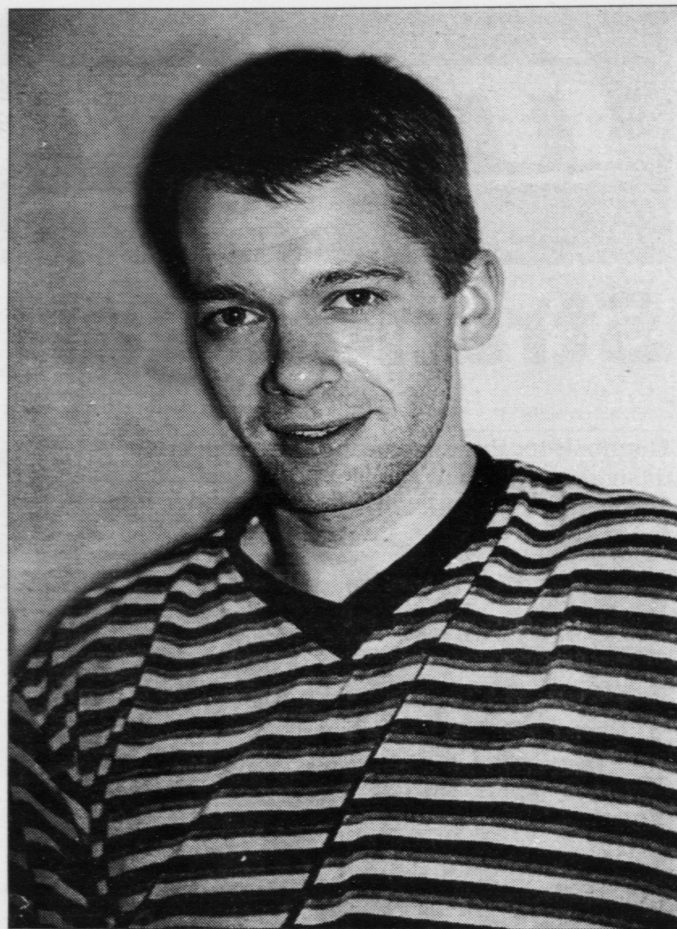
– Eg veit ikki rættiliga, hví eg valdi soleiðis. Tað lá væl fyri

at spæla flogbólt – ikki tí, eg helt eisini sjálvur, at eg ikki var so galin á fótibóltsvøllinum heldur – men eg havi altíð hildið flogbóltin vera eina ótrúliga góða ítróttargrein, sigur Klæmint og leggur afturat: – Eg var helst eisini eitt sindur ov lítill til fótibólt. Men tú skalt jú eisini vera hampuliga stórur, tá tú spælir flogbólt, men eg var ikki nóg sterkur kropsliga til fótibólt tá. Mær dámdi væl í Mjøltnir. Felagið koyrdi væl, venjararnir vóru góðir – tað var eitt danskt par, sum var í Klaksvík tá, sum vandi okkum – og vit høvdu eitt sterkt lið, har samanhaldið eisini var sera gott.

Klæmint kann sum so ikki seta tøl á, hvussu tað gekst, men hann minnst, at hetta liðið vann tær flestu kappingarnar í dreingja- og unglingadeildini. Teir vunnu 3. deild, og at enda vóru teir so eisini í meistaraðildini og vunnu heilt fitt miðskeiðis í 80-unum.

Umframtað Klæmint vóru teir á hesum liðnum m.a. Trúgv og Jóannes Poulsen, sum framvegis spæla við besta mansliðnum hjá klaksvíkingum, Heri Elttor, Olgar Danielsen, Bjørn Kalsø, Svenn Jacobsen (núverandi formaður í KÍ), Jógván Jacobsen og Bjarne Jacobsen, sum nú spælir við ÍF.

– Hetta liðið var gott, og samanhaldið var í topp. Men tíverri góvust nakrir av teimum lutfalsliga tíðliga, men tað eru kortini fleiri, sum framvegis spæla á ovasta stigi.

– Lat tað bara vera sagt beinanvegin, at tað var ein brutttohópur, eg bleiv úttikin til, og at eg ongan kjans hevði havt at komið á endaliga liðið. Men sjálvandi hevði eg kunnað hugsað mær at roynt at vant saman við danska landsliðnum, og eg tók úttøkuna sum eitt stórt kompliment. Tað var eitt tekin um, at onkur hevði lagt merki til mín, sigur Klæmint Isaksen, sum í 1991 gav avboð til at venja við danska landsliðnum

Ringdi og bað hann skifta felag

Klæmint Isaksen spældi við Mjøltnir frá 1979 til 1988, tá hann fór til Danmarkar at útbúgva seg til fysioterapeut. Men hóast hann flutti av landinum, legði hann ikki flogbóltin frá sær.

– Tað gingu tvær-tríggjar vikur, so fór eg at venja við Sundby KFUM (á Amager). Hetta liðið spældi í ovastu deildini tað árið, eg byrjaði, men teir fluttu niður og vóru sum

heild eitt elevatorlið, tí árið eftir fluttu teir upp aftur.

Klæmint spældi hesi trý árin við Sundby, men so ein dagin ringdi ein spælari hjá Holte, sum er nógv tað sterkasta flogbóltssliðið í Danmark, til hann. Danski spælarin visti at siga, at nakrir av Holte-spælarunum ætlaðu sær at skifta til liðið Skt. Jørgens, og teir høvdu brúk fyri einum hev-ara. Tað var á vári 1991, Skt. Jørgens hevði tá eitt sera gott lið, sum eisini var á veg fram, og Klæmint tók av tilboðnum.

Tað skuldi vísa seg, at hann ikki var farin skeivur, og klaks-

víkingurin spældi við liðnum hjá Sankta Jøruni í samfull seks hendingarrik ár.

– Skt. Jørgens var eitt ungt felag við góðum spælaratílfari, men felagið kundi verið eitt sindur meira seriøst. Spælararnir vóru góðir, men felagið hevði ongantíð veruliga satsað upp á at koma upp millum tey bestu liðini í landinum.

Men so valdu teir at satsa, og komandi fimm árin bleiv tað til tvey 2. pláss og eitt 3. pláss í landskappingini. Eftir hetta rýmdu onkir av bestu spælarunum til onnur feløg, meðan aðrir góvust, teirra millum Klæmint, ið »trappaði

